

Одлука Велике Британије да напусти Европску унију (ЕУ) имаће далекосежне последице не само за Британију и ЕУ већ и за земље Западног Балкана које су сада у разним фазама односа према Унији, оцењује се у чланку објављеном на сајту организације "Фридом хаус".

Како наводи аутор чланка Флоријан Бибер, који је и професор за историју и политику југоисточне Европе на факултету у Грацу, сама неизвесност Брежита чини тешким свако прогнозирање, а неизвесност ће играти важну улогу и у даљем формирању политике.

Али, како се наводи у тексту под насловом "Све даље Унија: Балкан и Брежит" главно питање није да ли ће Брежит засметати придруживању балканских земаља Унији, и још важније, развоју демократије у њима, него колико ће томе нашкодити и колико ће то дуго трајати.

Западни Балкан не само да губи главног заговарача за проширење, него ће Брежит закупити институције ЕУ годинама и смањити интерес за проширење. Коначно Брежит

ће знатно смањити привлачност придруживања и самим тим подстрек за демократске реформе у региону.

У чланку се наводе три могућа сценарија како би Брегзит могао да утиче на Западни Балкан у зависности од тога како ће се развијати ситуација у Британији, њеним преговорима са ЕУ о изласку и односа саставних региона Британије, као што је Шкотска, према ЕУ.

Процес придруживања ЕУ је годинама био подстрекач политичке и економске реформе на Западном Балкану, указује се у тексту.

Како је настављено проширење, међутим, технички процес изгубио је доста од своје политичке подршке у ЕУ, а балканске владе су често изгледале као да им није "лагодно да се посвете реформама потребним за приступ. Иступање Британије из ЕУ могло би да буде задњи ексер у ковчегу за придруживање, наводи се у тексту.

Са Еврпском унијом која је сада смањена и која је заокупљена сама собом, која ће годинама бити усредсређена на нешто друго, земље у региону Балкана не могу више да се ослањају на ЕУ да промовише реформе и учвршћује демократију.

Нестанком привлачности ЕУ као трансформативне снаге и њене способности да делује овако смањена, други ће испунити празнину. Краткорочно и средњорочно ово изгледа да ће оснажити полуауторитарне вође који ће угађати оном ко нуди највише, било да је то Турска, Кина, Русија или друге силе или пак инвеститори.

Социјални покрети, медији и независне институције, имаће мање спољних савезника на које могу да се ослоне.

Да би се супротставили овом негативном тренду кључне чланице ЕУ посебно Немачка, али и САД, ће можда морати да формирају коалиције да наставе подршку демократским променама на Западном Балкану. Они који подржавају демократију мораће да престану да се ослањају на приступање ЕУ као одговор.

(Бета)